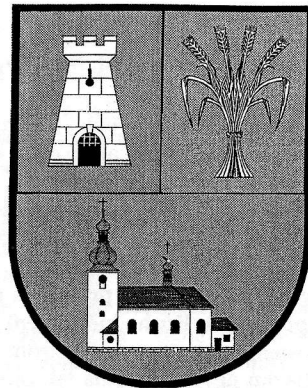
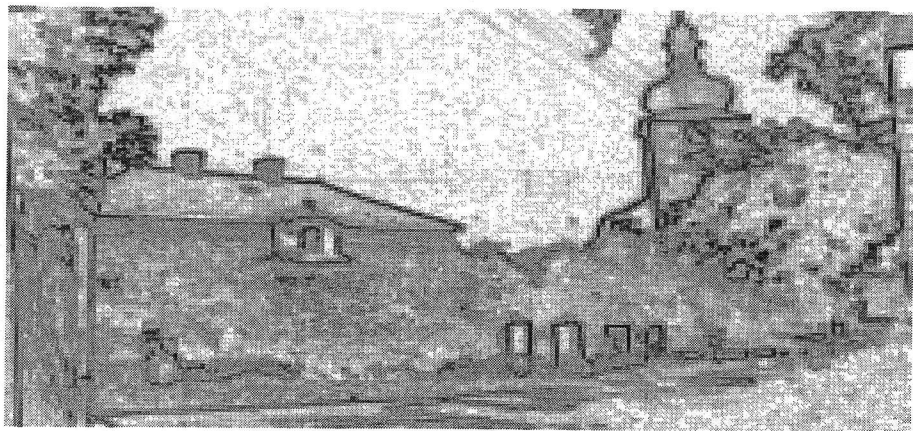

Radimské novin(k)y č .2/09

Snižte si náklady na vytápění

Říká Vám Vaše manželka: „Táto, od těch oken ale táhne!“? Mizí Vám uhlí ze sklepa jako peníze v peněžence a doma pořád není teplo? Tak právě pro Vás stát připravil dotace, o které může požádat každý, kdo si chce snížit náklady na vytápění svého hnízdečka.

Program Zelená úsporám (www.zelenausporam.cz) spustilo ministerstvo životního prostředí 22. dubna a program by měl trvat cca do roku 2012. Nemusíte mít obavy, že by na Vás peníze nestačily, na tyto dotace je vyčleněna částka zhruba 25 miliard korun a pokud splníte podmínky, peníze dostanete.

Co tedy musíte udělat, abyste si mohli část z toho velkého koláče ukrojit? Postup je následující:

1. Dotaci může získat ten, kdo chce vyměnit okna za tepelně méně propustná, chce si zateplit dům nebo změnit vytápění na šetrnější k přírodě (z uhlí například na biomasu); více se dozvíte na www.zelenausporam.cz.
2. Dotaci zprostředkovává Krajské pracoviště Státního fondu životního prostředí a do měsíce by o dotaci mělo být možno požádat i u bank – ČSOB, Poštovní spořitelny, Komerční banky, České spořitelny, Hypoteční banky, UniCredit Bank a LBBW.
3. Na stránkách www.zelenausporam.cz si můžete stáhnout žádost o dotaci a zároveň zde můžete nalézt seznam firem, které mohou práce týkající se dotací provádět. Nemusíte mít prý strach, že byste zde nenalezli firmu z našeho okolí.
4. Vyplněnou žádost se všemi podklady (k zateplení domu a ke změně způsobu vytápění je nutný projekt) pak předáte na Krajské pracoviště Státního fondu životního prostředí, Královéhradecký kraj - Československé armády 383, 500 01 HRADEC KRÁLOVÉ, fax: 495 426 361; drahomir.rychecky@sfzp.cz; tel.: 495 426 361, robert.muller@sfzp.cz; Robert Müller, tel.: 495 426 360, bohoslav.doubek@sfzp.cz; Bohuslav Doubek, tel.: 495 436 360, jan.machek@sfzp.cz; Jan Machek, tel.: 495 436 361.
5. Na výše uvedených číslech Vám ale určitě podají lepší informace, jak máte postupovat, takže body 1 – 3 můžete zapomenout.

Snad Vám tento postup pomůže a Vám se už tak nebudou v zimě protáčet panenky, jak rychle že se to ten elektroměr točí, že už nemáte zase uhlí, nebo že Vám táhne na záda. Chce to jen trochu odvahy a nebát se papírování, Vaše snaha bude následně krásně zaplacená nejen penězi, ale i pocitem, že šetříte přírodu už jen tím, že netopíte pánubohu do oken.

šik

Den matek

16.května v hostinci Růže od 18 hodin. Všechny maminky jsou srdečně zvány. Program bude v nejbližších dnech uňřesněn.

Jakou školu pro své dítě?

V této době má ZŠ Radim krátce po zápisu a svým počtem dětí jsme vlastně na limitu. Je vůbec obdivuhodné, že si zdejší škola v tak malé obci své působení zachovala. Není tomu tak všude, leckde byla škola zrušena i ve větší obci než jakou je Radim - nedávno například v Mlázovicích nebo v Kozojedech. U nás se naopak díky vstřícnosti obecního zastupitelstva materiální vybavení školy velice vylepšilo.

Limit žáků pro jednotřídní školu je 10 dětí. Za mého působení v radimské škole od roku 1997 jsme měli nejvíce 14 žáků a nejméně 9 žáků. Škola se udržela mimo jiné i zásluhou dětí z Dřevěnic, které nám zůstávají věrné. Děti, které nechodí do naší školy a začínou už od 1. ročníku dojíždět do Jičína, je velmi málo, je to skutečně výjimka. Bohužel, při takovémto počtu dětí je každá výjimka citelná. Přitom v jičínských školách si paní učitelky naše děti vždycky chválily: že jsou slušné, samostatné, mají pevné základy.

Každá škola má své výhody, ale i nevýhody. Nízký počet dětí ve třídě umožní učitelu skutečně individuální přístup ke každému žákovi tak, jak by to mělo být. Učitel má okamžitou kontrolu, jak učivo žáci pochopili. To ve velké škole není možné. Sama jsem působila na velké škole 17 let. Pamatuji se, že si děti doma stěžovaly, že je paní učitelka „nevyvolává“ – ano, tak to totiž působí na děti. Paní učitelka ve třídě, kde je 25 a někdy i více dětí, nemůže dát všem dětem možnost přečíst třeba jen 1 větu, samozřejmě z časových důvodů. Dítě pak trpí tím, že se nemohlo uplatnit, nemohlo předvést, co umí a zná, nemohlo se seberealizovat.

Pokračování na str. 3

První houbařský výlet

Můj první houbařský výlet v roce 2009. Je polovina března, asi deset stupňů nad nulou, na horách se stále lyžuje, ale já cítím opět to vábení, které mě láká do lesů s košíkem a nožem. Je potřeba si přiznat, že moji vášní jsou houby. Někdo si pomyslí, co ta holka blázní, vždyť sotva slezl sníh. Ale opak je pravdou. První jarní houby už čekají v celé své kráse.

Moji nejoblíbenější je hlíva ústříčná. Chytré knížky o hlívě píší, že se dá najít na kmenech živých nebo odumřelých listnáčů. Mně ale připadá, že roste pouze jako cizopasník na tlejících dřevinách a pařezech, protože já ji vždycky objevím na úplně nejnemožnějším místě, jaké si lze představit. Rozhodně to není takový ten voňavý, čistý les, ale brodím se nepřístupným porostem, překračuji padlé stromy, často lezu i po čtyřech. Jsou to místa, kam byste prostě na vycházku nevyrazili, leda tak zahrabat mrtvolu. Většinou jsem špinavá od hlavy až k patě a není problém po takovém sběru naplnit pračku. Často si nadávám, co tam zase dělám, ale pak to přijde a je jasné, že jsem u cíle. Hlíva totiž roste terasovitě nad sebou v trsech a ve velmi hojném množství, takže když už objevíte místo, pak je koš hned plný. Je dobré si naleziště pamatovat, hlíva je pachatel, který se vrací na místo činu.

Možná se smějete a říkáte si, proč hlívu jednoduše nekoupím v obchodě. Tak zaprvé to není ono, nezmocní se vás ta vášeň, zadruhé v lese jsou plodnice mnohem větší, masitější a chutnější a v neposlední řadě jsou zadarmo a úplně bio, což taky není k zahoezení. Většinou nás k tomu všemu čeká ještě bonus. V těsném sousedství hlív najdete velké množství boltcovitek bezových, neboli uch Jidášových, kterým vyhovují úplně stejné podmínky. Určitě budete vědět, jak s nimi naložit.

Na lov hlív může úplně každý. Nemusíte se bát, že sníte něco jedovatého, pokud se netrefíte. Vše, co se hlívě podobá, je jedlé, ať už se jedná o příbuzné druhy (hlíva plicní, dubová), nebo pokud zapomenete brýle doma a podaří se vám donést pařezník pozdní, tak žádné nebezpečí též nehrozí, jen si tolik nepochutnáte. Žádný speciální recept neuvedu, v konzumaci jsem klasik, takže hlíva na másle s trochou kmínu a soli a s čerstvým chlebem je to nejlepší, co znám, a boltcovitku můžete přidat do jakéhokoli čínské pokrmu a specialita je na světě. Pokud se někdo nechce trápit v lese a nějaká ta vášeň se ho netýká, pak se dá koupit hotový substrát (okolo 300 korun) a vesele pěstovat doma. Poslední možností, jak získat látky prospěšné pro náš organismus z těchto hub, je koupit si kapsle s výtažkem z hlív a jednoduše spolknout. Hlíva zvyšuje obranyschopnost těla, celkově detoxikuje organismus, příznivě ovlivňuje krevní tlak, je vhodná pro diabetiky, při stresu a zátěži a zmírňuje únavu.

Brzy přijdou na řadu další jarní houby. Blíží se období smržů obecných. Smržovité houby jsou považovány za houbové zlato, zejména ve Francii, podobně jako lanýže. Takže se na konci března poohlédnu v okolí Radimi, jestli nějaké to zlato neobjevím.

Darina Koblrová

Návštěva policie ve škole

Ve středu 15. dubna mohli vidět obyvatelé Radimi auto Policie ČR přímo ve školní zahradě. Ne, nic se nestalo, to si jenom příslušníci Policejní stanice v Jičíně přišli pobesedovat s dětmi naší MŠ i ZŠ. Velmi hezky si s dětmi povídala mluvčí jičínské policie p. Klečalová. Děti se dozvěděly, co mají umět a znát, aby se neztratily, na co mají dát pozor na ulicích, při hrách, jak ohlásit nehodu, komu mohou důvěřovat a otevřít doma dveře a komu ne a mnoho dalších, pro jejich bezpečnost důležitých věcí. Protože bylo hezké počasí, všichni jsme se po této besedě přemístili na školní zahradu, kde policisté předvedli dětem své pomocníky – cvičené psy. Pes dokázal nejen vyčmuchat schovanou věc, ale i „vyštěkat“ zloděje schovaného za tujemi a nepustit ho i za cenu zakousnutí se do vycpaného předloktí.

Návštěva policie byla pro děti zajímavá, poučná a velmi užitečná, neboť pomáhá k jejich větší bezpečnosti a té nikdy není dost.

Mgr. Alena Hančová, řed. školy

STAVENÍ A PARCELY V RADIMI

Číslo popisné 12: Majitel Josef Krátký

Jde o dřevěnou chalupu z počátku 19. století. První majitelé byli Václav Krátký a Kateřina Krátká, záznam z roku 1837. Měli syna Václava (hudebník), který si vzal Františku, rozenou Vítovou z Radimi čp. 62. V další generaci to byl Josef Krátký, narozený 1871, tesař. Oženil se s Růžnou Příbylovou (1888) z Žitětína. Měli dva syny, Josefa (1911), který usedlost převzal a Aloise (1912). Ten se oženil s Emilií Antonyovou a přesídlil do Radimi čp. 53. Josef Krátký (1871) se po druhé oženil s Františkou Babelovou (1878) z Jinolice 37, porodní asistentkou. Josef Krátký (1911-2001) si v roce 1940 vzal Marii Sobotovou (1913-2002) z Radimi 71. Měli dvě děti – Josefa (1941), který žije v Jičíně a Marii (1943), provdanou Mejdrovou a žijící v Ohnišfaněch. Josef Krátký vlastnil zemědělskou usedlost, byl rolníkem a později družstevníkem, stejně jako manželka Marie. V padesátých letech byl rovněž krátce předsedou MNV v Radimi. V tomto popisném čísle se ještě připomínají: František Krátký (1903), syn řezníka, narozený v Chodovicích a Františka Sottopietrová (1842), rozená Andresová, manželka Pietra, který byl dozorcem staveb drah, pocházejícího z Bozentina (Jižní Tyrol) a její nemanželský syn Josef Andres (1865-1031).

Číslo popisné 13: Manželé Kořínkovi

Připomínají se zde: František Valenta (1849), pocházející z Radimi čp. 55, který si v roce 1872 vzal Annu Podzimkovou (1852) pocházející ze Žďáru. Měli dceru, která se provdala a jmenovala Kristufová (po druhé svatbě pak Josefová) do hostince „Na Výšince“ na Tužíně. Po druhé světové válce chalupu koupil hajný František Tichý s manželkou Lidmilou, rozenou Ducháčkovou z Tužína, kteří se přistěhovali z Újezdce. Měli dvě děti: Zdenku (1936-1978) a Vladislava (1938-2009). Zdenka se provdala za Bohumila Kořínka z Radimi 51, kam se odstěhovala. Vladislav, také hajný, odešel do jižních Čech. V této usedlosti také několik let bydlela Anna Uhlřová, která později odešla do Boskovic na Moravě. V roce 1992 domek přestavěli Petr Kořínek (1961), syn Zdenky a Bohumila Kořínkových s manželkou Ing. Štěpánkou Kořínkovou (1965), rozenou Koudelkovou z Radimi 14. Petr pracoval jako bankovní úředník, nyní jako člen bezpečnostní agentury, Štěpánka je zootevnickou v místním zemědělském podniku. Mají dvě děti – Jana (1986) a Kláru (1992).

Václavové Nidrlové

Rozprávění nad myslivostí myslivce Jirky Vika

Smůla nebo osud?

1. ledna 2006, Nový rok vyšel na neděli. Před 3. hodinou odpoledne беру ruksak a plným ho odpadním obilím pro bažanty, pouštím Draka a Perlu a jedu s nimi zakrmit. Flintu si neberu, protože na Štědrý den a Nový rok se lovit nemá. Krmím na dvou místech, na svodnici mezi poli a v olšovém remíze, který je od svodnice vzdálen vzdušnou čarou asi dva kilometry. Ve zmíněné svodnici je už léta nora, jen jeden vsuk. Sníl napadl hned na začátku listopadu, a tak víkend co víkend tudy se psy chodím zakrmit. Psi jdou na volno svodnicí a vypichují mi pernatou, a tak vím, že zásyp navštěvují tři kohouti a čtyři slepice a několikrát jsme zdvihli v blízkosti svodnice hejno koroptví. Psi ověřují vsuk do nory a pokračují dál. Mám jistotu, že nora není obsazena, i když podle stop lišky svodnici protahují také. Až onoho 1. ledna Perla jde vpředu, Drak asi o patnáct metrů za ní. Perla vsuk mine, ani se u něj nezastaví a jde dál. V duchu si říkám: „Zas tam je h....ouby“, a jdu dál k zásypu, který je vzdálen ještě asi tři sta metrů. Po několika metrech se otáčím, kde je Drak. Nikde ho není vidět, písknu na píšťalku a myslím si, že je v pámelníku, kterým je svodnice zarostlá a který končí asi tři metry od onoho vsuku. Vracím se zpět, Perla jde po druhé straně svodnice také ke vsuku. Jde do nory a v momentě slyším, jako oba v noře hlásí. Je to jasné. Drak zmizel v noře první a určitě tam budou lišky, je přeci doba kaňkování. Co teď? Jsem bez flinty, co když to vyženou? Volám synovi, aby mi přivezl flintu. On není doma, je v Železnici u hospodáře, a že bude moci přijet tak za hodinu. Říkám mu, že už bude tma. Kašlu na to, když to vyženou, tak ať to uteče, nedá se nic dělat, jdu vysypat batoh a ještě musím k tomu druhému zásypu. Jdu zpět k autu a slyším, jak oba v noře bojují. Jedu do remízu, zakrmím a vracím se zpět. Trvalo to necelou hodinu. Přijedu k noře a už není žádný boj slyšet. Je skoro tma. Skláním se ke vsuku. Poslouchám. Nic. Volám na psy, pískám do nory. Zdá se mi, jako bych uvnitř slyšel nějaké oklepávání. Opět volám: „Draku, ke mně!“. Asi po pěti minutách Drak vylézá ven. Vážu ho na vodítko a v tom šeru se mi zdá, že má nějaké široké pysky. Sahám mu na mordu a říkám: „Co to v té hubě máš?“. Na špičáčkách má něco napěchovaného. Sundám to a v prstech zjišťuji, že je to vlna z lišky. Asi ji udělal. Opět volám do nory: „Perlo, ke mně!“. Drak se oklepává z hlíny tak, že neslyším nic jiného. Odvádím ho o kus dál, aby mě nerušil. Znovu poslouchám, jestli něco z nory uslyším. V noře úplně ticho. Uvažuji, možná Perla nemůže ven pro zadávanou lišku. Nezbyvá, než zkusit zavolat starého známého p. Valentu, který mi pomohl oba aktéry před dvěma roky vykopat z drenáží. Je půl páté odpoledne a vytáčím jeho mobil. Přejí mu k novému roku a vysvětluji, co se mi přihodilo. Opět je velmi ochotný. Musím přehodit lopatu, má na tom moc velkou. Ještě mu vysvětluji, kam má přijet. Asi v šest hodin začínám kopat. Za deset minut nacházíme zadávanou lišku v kotli asi jeden metr hluboko. Drak je mohutný a že byl kotel tak prostorný, tak mohl svoji sílu použít a liška neměla šanci. Ale kde je Perla? Kopeme dál za kotel, kde po chvíli nora končí a nic v ní není. Ještě jedna větve vede tady doleva. Kopeme po ní a přerušíme drenáž z deseticentimetrových trubek, ale asi po třech metrech nora opět končí. Myslel jsem si, že jsme vykopali všechno. Perla zřejmě vyhnala lišku ven v době, kdy jsem byl zakrmit v remíze a šla za ní po stopě. „Do rána přijde domů“, říká Valentovi. Zahrneme to, co jsme vykopali kromě té drenáže, sem dám nové trubky a zaházím to nakladačem za traktor. Rovnám se s ním, děkuji za ochotu, беру lišku a v sedm večer se rozjíždíme domů. Perla do rána domů nepřišla. Nepřišla ani do odpoledne, kdy jsem přišel z práce. Kde jen může být? Přestrojím se, беру čtyři drenážní trubky a jedu na ono místo, abych je tam položil pro případ, že by se výkop samovolně zasypal. Při příchodu na ono místo vidím v zahrnuté zemině zespodu vyhrabaný otvor a je mi jasné, že včera v té tmě zřejmě hlína zasypala část nory, čehož jsem si nevšiml a my jsme nevykopali všechno. Obešel jsem místo po sněhu a našel zmazanou stopu od lišáka, který se na čistém sněhu vyvážel a vytřel a odešel směrem ke Špici. Logicky mi docházelo, že Perla tam někde je, ale nejspíš mrtvá, protože když se lišák měl možnost v noci vyhrabat, tak už asi nežila. Opět volám Valentovi a prosím, jestli by ještě nepřijel, abych měl jistotu. Co kdyby byla živá? Valenta mě neodmítl a po půl hodině kopání v dvou metrové hloubce, v tvrdém žlutém jílu, úplně suchém, nacházíme Perlu. Mrtvou. Nebyla ani moc potřhaná. Malá loužka barvy u čenichu. Co se stalo, nevím, ale od malička měla nějakou vadu. Když prohnala srnčí, nestačila s dechem, když se vracela, mívala promodralý jazyk a na hrudníku bylo vidět, jak těžce to rozdýchává. Mohlo ji při tom boji v noře selhat srdíčko. Ať už to bylo tak nebo jinak, nový rok pro mě začal moc smutně. Takový byl konec Perly z Krkonošských strání, které bylo sedm a půl roku.

Jiří Vik

Pokračování ze str. 1 Jakou školu pro ...

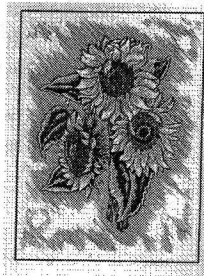
...Rodiče mají někdy obavu, jak děti učivo ve třídě se třemi ročníky zvládnou. Ovšem děti si na práci v odděleních zvyknou a často to ani nevnímají. Někdy ze spojení ročníků lze i vytěžít – některé věci slyší dítě dvakrát a tím se učivo upevní, do zajímavého tématu se v rozhovoru zapojí celá třída, děti si navzájem pomáhají a předávají zkušenosti. Nemáme problémy s kázní. Na velké škole jsou naopak časté časové ztráty způsobené chováním žáků – než se ve velké třídě všichni uklidní, než se připraví na psaní, než si otevrou učebnici na dané stránce. U prvňáčků nejde jinak, než jim daný odstaveček ke čtení ukázat. Často také ztratí orientaci v textu a je nutné jim pomoci – jinak už dál společně něčtou. Hlavní váha výuky čtení pak spočívá na rodičích, na domácí přípravě. Navíc dítě na velké škole stresuje anonymita, dezorientace, hluk na chodbách a v jídelně.

Na malé škole se někdy dají uskutečnit takové akce, které nejsou myslitelné na velké škole. V únoru jsme u nás například viděli ukázky cvičených dravců, asi 10 druhů ptáků. Děti si je mohly zblízka prohlédnout, podržet na ruce, dotknout se jich. To by na velké škole nebylo možné. Nebo jsme měli ukázkou středověkého oblékání a stolování rytířů, kdy si děti mohly oděv ohmatat, potěžkat. Malá venkovská škola má své neopakovatelné kouzlo, které děti už nikde jinde nezažijí, nepoznají. Anonymity, hluku a stresu si v životě užijí ještě dost. A proto jim dopřejte toto poznání, budou bohatší ve svých vzpomínkách.

Mgr. Alena Hančová, řed. školy

Výročí v našich vískách v dubnu a květnu

Milada Mátová
Vladislava Procházková
Marie Holušková
Jiří Macák
Vladislav Frýba
Božena Stoklasová

RN Vám přeji hodně zdravíčka, štěstí a do dalších krásných let ...

Vicehejtman Derner upozorňuje na lichváře

V poslední době se rozmohla nabídka firem, které nabízejí finanční pomoc lidem v nouzi. Tato pomoc se ale ukazuje jako lichvářská, protože tyto firmy mají nastavené smluvní podmínky tak, že člověk v krátké době přijde i o to, co by mu po řádné soudní exekuci zůstalo. Zásadní problém je v tom, že smlouvy o půjčce kromě úroků obsahují vysoké poplatky a sankce a jsou doplněny o tzv. rozhodčí doložku, která zneužívá toho, že se do těchto problémů dostávají lidé, kteří se nejsou schopni orientovat v základní ekonomické a právní problematice. V souvislosti s tím jsem dopisem vyzval poslance a senátory KDU-ČSL, aby podnikli kroky k úpravě současného nevyhovujícího zákona. Společnost by totiž měla lidi v těžké životní situaci přiměřeně chránit!

Ing. Vladimír Derner, náměstek hejtmana Královéhradeckého kraje
<http://www.derner.cz/>

Tento článek byl poslán osobně paní sekretářkou na e-mail tomasmysik@seznam.cz.
Nejedná se o žádný propagační materiál.

Co tedy dělat v nouzi?

1. Nevyhledávat pomoc u firem, které nabízejí finanční pomoc a nic s nimi nepodepisovat!
2. Pozor na slevy, předváděcí akce, nabídky zboží zdarma, drobné písmo na smlouvách a letáčích
3. Obrátit se v tísni pro radu na proškolené zaměstnance sociálních odborů na úřadech

Sociálním pracovníkům v kraji bylo nabídnuto Krajským úřadem školení „Dluhy trendem současnosti,“ podpořené Evropským sociálním fondem. Pokud na některých úřadech není nikdo proškolen, vyzývám tímto příslušné úředníky k doplnění vzdělání!

4. Vyhledat pomoc v nouzi v poradnách, kde poskytují dluhové poradenství:

- Poradna pro lidi v tísni, Hradec Králové, Velké náměstí 34, tel: 495 591 382, 777 737 612, e-mail: plt@hk.caritas.cz, Konzultační hodiny: PO+ČT pro objednané, ÚT 8:00 – 12:00 a 13:00 – 16:00; ST 8:00 – 12:00 a 13:00 – 18:00

- Občanské poradenské středisko, o.p.s. – občanské poradny (www.obcanskeporadny.cz)

→ Hradec Králové, Veverkova 1343, tel: 498 500 357, e-mail: ophk@ops.cz

→ Náchod, Hájkova 432, tel: 491 421 723, e-mail: opnachod@ops.cz

→ Jičín, Tyršova 246, tel: 493 523 495, e-mail: opjicin@ops.cz

→ Trutnov, Horská 5/1 (budova bývalého OÚ), tel: 499 859 301, e-mail: optrutnov@ops.cz

- AGAPÉ, o.s. – občanská poradna, Rychnov nad Kněžnou, Panská 1492, tel: 494 535 112, e-mail: oprk@wo.cz

- Sdružení SPES – www.pomocsdluhy.cz, e-mail: spes@pomocsdluhy.cz

- Farní charita Dvůr Králové nad Labem – občanské poradny

→ Dvůr Králové nad Labem, Palackého 99, tel: 499 620 431, e-mail: obcanska.poradnack@centrum.cz

→ Jaroměř, nám. Československé armády 16, tel: 739 801 852,

e-mail: obcanska.poradnack@centrum.cz

→ Hořice, Husova 321, tel: 739 801 852, e-mail: obcanska.poradnack@centrum.cz

- Rada seniorů České republiky, o.p.s., Hradec Králové – Pražské Předměstí, Gočárova třída 1620/30, tel: 495 521 048, e-mail: poradna.hradec.kr@rscr.cz

- PRO BONO PUBLICO, o.p., Dvůr Králové nad Labem, T. G. Masaryka 40, tel: 499 620 438, e-mail: probonopublico@mkinet.cz

Sdružení obrany spotřebitelů – tel: 900 080 808 (8Kč/min), PO-PÁ 8:00-17:00

Cesta z Radimi a Tužina okolo rybníka do Dřevěnice

Po dlouhých jednáních OU Radim s p. Vondráčkem došlo k vzájemné dohodě o užívání oblíbené „zkratky“ z Tužina do Dřevěnice. Dle dohody je cesta povolena k používání pro pěší. Cyklisté mohou cestu použít za předpokladu, že budou své kolo v daném úseku pozemku p. Vondráčka tlačít. Vše by fungovalo bez problémů, nebýt úseku kolem Hamanových, kde volně pobíhají psi /2ks/ a znemožňují bezpečný průchod touto částí cesty. Přes veškerou snahu není u majitele psů žádné dovolání. Psi se dle jeho slov pohybují na soukromém pozemku. Turistické značky v tomto úseku jsou zárukou pro přísun turistů – potencionálních obětí. V překladu: Oblastní nemocnice v Jičíně bude mít postaráno o pravidelné zakázky v podobě „šití“ dolních končetin a dalších lékařských úkonů spojených s činností skupinky psů. Řešení se nabízí ve správném „ustájení“ problémových psů, dle platné vyhlášky. Prosíme o řešení vzniklé situace. Plechové podkolenky byly „módním hitem“ v době dávno minulé...

Děkují „milovníci turistiky“

TJ Sokol hlásí

TJ Sokol Radim pořádá 30. dubna od 18:00 pálení čarodějnic s lampiónovým průvodem. Pro děti jsou přichystány hry, opékání vuřtů, ocenění nejlepší čarodějnice a nejlepšího čaroděje. Lampióny sebou.

TJ Sokol Radim pořádá 2. května májový průvod v maskách pro děti i dospělé. Oživme zde staročeské tradiční vyvádění májů. Všichni jste srdečně zváni, sraz ve 14:00 na hřišti - masky, mávátko a hudební nástroje sebou.

TJ Sokol Radim

Novinky na webových stránkách obce

www.obec-radim.cz

Ve fotogalerii můžete nalézt tyto fotky: fotodokumentaci současných prací na bytovém domě „Hrad“, z vítání občánků 18. dubna, z masopustu a maškarního plesu.

Na el. úřední desce:

Rozpočet obce na rok 2009, vyhláška – daň z nemovitosti.

V sekci spolky byly přidány nové webové stránky všech spolků působících v Radimi. Zatím bohužel bez textů, čekám, až o ně někdo (spolky) projeví opravdový zájem a texty mi dodá.

Na stránky byly přidány odkazy na webové kamery snímající Jičín a Železnici a byla opět spuštěna nová radimská diskuse.

Na úvodní stránku také můžete nyní i Vy vkládat aktuality prostřednictvím jednoduchého formuláře.

šik